

TI CHLAPI JE NEUHLÁ•DAJĀ•?

NedĀ•le, 16 Ā•erven 2013

NedĀ•vno si jedna moje známĀ• ovala na toho svĀ•ho: „Ti chlapi jsou fakt ůplnĀ• na ho*no, dyk von toho malĀ•ho ani na chvíli není schopnej uhlídat. Šel s nĀ•m jenom na prochĀ•zku, a co myslíš, za hodinu byli zpĀ•tky, Ā•e se mu kluk vymĀ•chal v potoce. A v tĀ•ch novejch botĀ•ch!"

VzpomĀ•la jsem si na tu tĀ•ru ůrazĀ•, co absolvovali naši kluci, a napadlo mne, Ā•e mají obrovské štĀ• Ā•e tu rodiĀ•ovskou a prarodiĀ•ovskou péĀ•i vĀ•bec pĀ•tmĀ•Ā•ili. MĀ•la jsem pár dnĀ• pĀ•tmĀ•ed porodem, a protoĀ•e uĀ•m problém pobíhat za naším tĀ•m tĀ•miletým synkem, pĀ•tmĀ•evzal péĀ•i o nĀ•j manĀ•el. Ten, jsa pĀ•tmĀ•esvĀ•dĀ•en, Ā• dostateĀ•nĀ• omezen plotem kolem celého pozemku, zahĀ•nĀ•l zrovna Ā•ízeĀ•, která byla v tom vedru fakt velikĀ•, jedním Ā•mĀ•dnĀ• vychlazeným zrzavým mokem. KdyĀ• jsem na muĀ•e houkla z okna, kdeĀ•e má kluka, zaĀ•al se rozhlíĀ•et s tak ůdiveným debilním výrazem „teĀ• tady byl,“ naĀ•eĀ• nám o chvíli pozdĀ•ji pĀ•tmĀ•ivedl syna ůplnĀ• cizí pĀ•n s tím, nám ho málem pĀ•tmĀ•ejel, kdyĀ• mu vlítnul pod auto hned poté, co ho napadlo otevĀ•t branku. AbsolutnĀ• jsem se zhroutil ještĀ• tu noc porodila našeho druhého potomka. A zatímco já si uĀ•ivala v porodnici dobré stravy a stále spícího mimina, manĀ•el hlídál ten náš pytel blech. Hned pĀ•tmĀ•i druhé návštĀ•vĀ• v porodnici mi sdĀ•lil, Ā•e aĀ• od kluka nehnul na krok „No pĀ•tmĀ•isahám“, staĀ•il si Šimon vrazit do oka tuĀ•ku „ale naštĀ•stí nebyla oĀ•mezaná“, dodal. KdyĀ• byli našemu Šimonovi dva roky, vrátila nám ho babiĀ•ka z odpolední prochĀ•zky se zkrvaveným obliĀ•ejem slovy: „Jituš, promiĀ•, ten dĀ•dek je fakt ůplnĀ• blbej, von mu ten kluk spadnul na asfaltce a sedĀ•mel si celej nos“. DĀ•da táhnul koĀ•ár a tvĀ•mil se, chudák, jako spráskanej pes. Tenkrát jsme, my rodiĀ•e, stejnĀ•, jako babiĀ•ka, nemohli pochopit, jak se to tomu dĀ•dovi mohlo stát (kdyĀ• pĀ•tmĀ•ece to dĀ•tĀ• hlídám, tak mi nemĀ•Ā•e spadnout, ne?) TatínkĀ•v výlet se synem do zoologické zahrady skonĀ•il pĀ•tmĀ•i nastupování do auta hned poté, co Šimonovi zavĀ•mel prstĀ•ky do dveĀ•mĀ•, Ā•imĀ• mu dva podĀ•nĀ• rozštĀ•pl, tĀ• jsme skonĀ•ili v nemocnici a náš syn následující dva týdny s dlahou. O tĀ•mi roky pozdĀ•ji si Šimon pĀ•tmĀ•ivezl z dovolené silniĀ•ní lišej nejenom po celém obliĀ•eji, ale tĀ•m po celém tĀ•le, poté, kdy jsme s manĀ•elem povaĀ•ov za výborný nápad dát mu do ruky vodítko s naši fenou psa Novofoundlandského, která ho následnĀ• na konec ulice dotáhla takovou rychlostí, Ā•e neĀ• jsme se staĀ•ili vzpamatovat, bylo po všem. KdyĀ• jsme v nemocnici líĀ•ili, Ā•e se to stalo, zpraĀ•ila nás lékaĀ•ka takovým pohledem, Ā•e uĀ• nemusela ani nic Ā•tmĀ•kat, aby nám došlo, jací, to kretĀ•ni.

KdyĀ• byl Šimon ve druhé tĀ•mĀ•idĀ•, vzal ho s sebou jeho otec na jakousi pĀ•tmĀ•pravu obecních slavno zpĀ•tky asi za pĀ•t hodiny. ManĀ•el tlaĀ•il kuka pĀ•tmĀ•ed sebou a tvĀ•mil se provinile. „Cos to na sebe vylil za barvu?“ hulákala jsem na Šimona. „PĀ•jde to vĀ•bec umejt?“ zaůtoĀ•ila jsem na jeho otce, který jen odvĀ•til: „To není barva, spadnul z lávky do potoka zrovna na kámen a rozseknul si Ā•elo.“ Vzhledem k tomu, Ā•e mĀ•l kluk od krve uĀ• tĀ•m celou polovinu tĀ•la, podlomila se mi kolena a byla jsem absolutnĀ• paralyzována. Duchaplný otec mu rychle ovĀ•zal hlavu a odvezl do nemocnice. „MĀ•l prý kliku, kdyby spadl na ten kámen jen trochu jinak, nemusel to pĀ•tmĀ•Ā•it,“ pravil otec, kdyĀ• dorazili z nemocnice, a já mu byla vdĀ•Ā•ná za to, Ā• na rozdíl ode mne, byl schopný se o nĀ•j postarat. Našemu synovi nĀ•kolik následujících dnĀ• pĀ•tmĀ•ezdívali kamarádi „mongolský Ā•lovĀ•k,“ protoĀ•e mĀ•l opuchlý celý obliĀ•ej a jeho oĀ•i pĀ•tmĀ•ipomínaly jen jakési škvírky. Jakub málem vypadl z okna a dodnes dĀ•kují pĀ•nubohu za to, Ā•e to neskonĀ•ilo neštĀ•stím. StaĀ•ila jenom sedaĀ•ka pod pootevĀ•eným oknem. Šimon sledoval v televizi nĀ•jakou pohádku, Jakub si hrál na sedaĀ•ce s kostkami a já pobíhala mezi obĀ•vákem a plotnou, protoĀ•e kromĀ• toho, Ā•e je tĀ•mĀ•eba dĀ•ti ohlídat, je musíte taky nakrmit. StaĀ•í chvilka a zamícháte omĀ•ku v hrnci a vrátíte se do obĀ•váku, vš syn balancuje v dupaĀ•kách v otevĀ•eném oknĀ•, pĀ•tmĀ•idĀ• se hrany okna a pozoruje ten cvrkot dole. NaštĀ•stí mne nenapadlo zakĀ•mĀ•et, skoĀ•ila jsem po nĀ•m a stáhla ho dolĀ•.

KdyĀ• jsem mĀ•la pocit, Ā•e zase zaĀ•ínám normálnĀ• dĀ•chat a jsem schopná postavit se na nohy, okamĀ•itĀ• jsem pĀ•tmĀ• obĀ•vák a uĀ• nikdy jsme nemĀ•li sedaĀ•ku Ā•i cokoli jiného pod oknem. Pocitu viny za tuhle svoji neopatrnost, která mohla stát mého syna Ā•ivot, se asi nezbavím nikdy a od té doby jsem taky dost opatrnĀ• na to, abych nĀ•koho odsuzovala za to, Ā•e neohlídá dĀ•tĀ•. Naopak mám pocit, Ā•e je obrovskou náhodou, kdyĀ• se vám podaĀ•tí dĀ•tĀ• uhlídat a uĀ• vĀ•bec si nemyslím,Ā•e by se v tomto ohledu mĀ•li plošnĀ• odsuzovat jenom chlapi. Moje maminka byla nĀ•jakým idiotem vystrĀ•ena z vlaku ještĀ• pĀ•tmĀ•ed tím, neĀ• staĀ•il zastavit ve chvíli, kdy mne, jako osmnácti mĀ•síĀ•ní dĀ•tĀ•, drĀ•ela v Stála pĀ•tmĀ•ipravená u dvĀ•Ā•mĀ•, aby stihla se mnou a všemi tĀ•mi taškami vystoupit, naĀ•eĀ• Ā•lovĀ•k stojící v otevĀ•el dveĀ•me a nĀ•kdo jiný do ní, pravdĀ•podobnĀ• nechtĀ•nĀ•, strĀ•il. Poté, co moje maminka vyprávĀ•la mému manĀ•e jsem mĀ•la nĀ•kolik dní vytlaĀ•eny na hlavĀ• koleje, smál se této (veselé pĀ•tmĀ•íhodĀ•) mĀ•j muĀ• ještĀ• nĀ•kolik let. KoneckoncĀ• pĀ•tmĀ•Ā•ila jsem, tak proĀ• se nezasmát. Ve Ā•tyĀ•mĀ•ech letech jsem strĀ•ila fajfky do škopku na koupĀ• zrovna, kdyĀ• do nĀ•j maminka lila vaĀ•mĀ•ící vodu a o rok pozdĀ•ji jsem si nabĀ•hla na násadu koštĀ•te ve chvíli, kdy maminka vytírala kuchyĀ•, naĀ•eĀ• lékaĀ•mi nĀ•kolik týdnĀ• bojovali o záchranu mého oka. O nĀ•kolik let pozdĀ•ji (kdy uĀ• pobrala nĀ•jaký ten rozum) jsem si šáhla pro peĀ•ené brambory do Ā•havého popela holýma rukama, a v dospĀ•losti, kdy uĀ• jsem byla dokonce zaslouĀ•ilou matkou, a dalo by se oĀ•ekávat, Ā•e mĀ•j mentální vývoj dosáhl jakési pĀ•tmĀ•ijatelné ůrovnĀ•, jsem si pĀ•tmĀ•i vĀ•mĀ•nĀ• Ā•árovky pošĀ•ourala prstíkem v objímce, aniĀ• bych vypnula proud. TakĀ•e tak BuĀ•me rádi, Ā•e jsme pĀ•tmĀ•Ā•ili a doufejme, Ā•e tu naši péĀ•i pĀ•tmĀ•Ā•iji i naše dĀ•ti. JITKA GOTTEROVA